

Drie boomgedichten van Joe De Clercq

Zege der kapmanie

Hebben die bomen iets misdaan?
op één dag hebben ze gedaan.
Eerst zorgen zij voor mooi plantsoen
en later voor het welig groen.
Ze zijn een weelde voor het oog
dat hoeft toch zeker geen betoog

Zijn er mensen die dat niet zien:
laat die hun mening dan herzien.
Als we nu even gaan beseffen
dat ze ons allen daarmee treffen
met hunne zieke kapmanie
getuige van een anarchie

De kettingzaag is hunne god.
Ze doen er alles mee kapot
wat de natuur in zoveel jaren
met pracht en paal wist te vergaren
in ééne stonde wordt vernield,
en niemand die het tegenhield.

Door hun houthonger gedreven;
hun ziel aan Satan afgegeven,
zagen zij al wat rechtop staat
hoe kan het dat zoiets bestaat.
Hebben die mensen dan geen kind'ren
of is er niets dat kan verhinderen
om hun beletten toe te slaan
en alzo steeds maar voort te gaan.

Zijn wij dan zo'n achterlijk land,
waar schoonheid zo wordt aangerand.
Maar ja we hebben 't zelf gekozen
en willen nu zonder verpozen
vragen aan wie dit kan verhelpen
ons hierin te willen helpen.

Dan is het eind bijna in 't zicht,
Dat hebzucht voor het reed'lijk zwicht

Requiem voor het bos

Wie was die man die eenzaam stond
te kijken naar zijn hof,zijn grond,
die zou eerstdaags worden vernield,
als niemand het nu tegenhield.

De parels van dit erfgoed,
die gans zijn leven had gevoed,
door hun schoonheid en hun pracht,
waarvoor hij steeds ook heeft getracht
zijn steentje hiervoor bij te brengen,
om al wat leeft onder te brengen.

't Was meer dan een gewone tuin,
want 't werkte best als dierentuin,
met beuken,'t mooiste landschapzicht,
't is op zichzelf al een gedicht,
strekken hun armen naar de hemel,
als een gebed,als een geprevel,
om hen toch maar te laten staan:
eenmaal geveld, is't afgedaan.

Veel vogels bouwden er hun nest;
eekhoorns deden er hun best
om al die nootjes te verspreiden
en 't bos zo verder uit te breiden.
't Is ook 't domein der zwarte specht
die zich kloppend aan bomen hecht,
en onder 't oud gebladerte,
aan hunne voet in 't donkerte
slaapt 's winters uit,de hazelworm,
zes maanden lang,in cirkelvorm.

Nee 't kan zo niet blijven gaan,
die bomen moeten blijven staan.
Want 't ergst van al,het heeft geen nut
en de natuur raakt uitgeput

Laat ons eens dichten

Laat ons eens dichten zoals toen
al is 't niet simpel om te doen
acht lettergrepen is 't gebod
van in 't begin tot aan het slot
't is dus geschreven in acht voeten
daar moet een schrijver fel voor boeten
want dikwijls wordt veel ink geklast
voor hij een woord vindt dat hem past